

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. október hó 26. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társa ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2016. évi június hó 22. napján kihirdetett 5.B.18/2015/60. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú bíróságot a vagyonekhozás vonatkozásában különleges eljárás lefolytatására hívja fel.

I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogva tartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 21.350 (Huszonegyezer-háromszázötven) Ft bűnügyi költségből I. r. vádlott 15.000 (Tizenötezer) Ft-ot, II. r. vádlott 6.350 (Hatezer-háromszázötven) Ft-ot köteles megfizetni.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r. vádlott enyhítés végett jelentett be fellebbezést, védője is enyhítésért fellebbezett, illetőleg a felbujtóként elkövetett költségvetési csalás büntette alóli felmentés érdekében.

II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

Az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül az ítéletet mind a két vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség a tényállás kisebb pontosítására tett indítványt, melynek a vagyonekhozás intézkedés alkalmazása esetén van jelentősége. A fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy I. r. vádlottal szemben a Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazva 472 129 000 Ft-ra vagyonekhozást rendeljen el az ítéltábla, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1), (2) bekezdései alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás megalapozott, az irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlottak bűnösségére vont következtetése kifogástalan és cselekményeik minősítése törvényes.

A cselekmények minősítése és az alkalmazandó joghátrányok szempontjából helytállóan jutott arra a következtetésre a törvényszék, miszerint a Btk. 2. § (2) bekezdés alkalmazásával a 2012. évi C. törvény rendelkezései teremtik meg a kedvezőbb döntés lehetőségét mind a két vádlott esetében.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket túlnyomórészt feltárta az elsőfokú bíróság, azonban I. r. vádlottat érintően további súlyosító körülmény a kettőnél több bűncselekmény halmazata, a számvitel rendjének megsértése büntetténél a folytatólagos elkövetés, és a költségvetési csalási cselekménynél a minősítést megalapozó értékhatár felső határa közelében lévő elkövetési érték. (Kúria 56. BK. vélemény III/6. és 3.pontja)

II. r. vádlottnál külön súlyosító körülmény a számvitel rendjének megsértése büntetténél a folytatólagosság.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben alkalmazott szankciók neme és mértéke helyes, a büntetések enyhítésére az ítéletábra nem látott lehetőséget a felsorolt bünteteskiszabási körülmények figyelembe vételével, illetőleg a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok, továbbá a Btk. 80. §-ban rögzített bünteteskiszabási elvek érvényesülése érdekében is. A kialakult bírói gyakorlatra is tekintettel inkább enyhének mondhatók a kiszabott büntetések, mint súlyosnak.

Az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek, míg a felmentésre irányuló fellebbezések megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán nem lehetnek eredményesek a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek, azonban a vagyoneklobzás intézkedés alkalmazásáról a törvényszék jogszabályi előírás ellenére elmulasztott rendelkezni. E körben a fellebbviteli főügyészség álláspontját osztotta az ítéletábra.

A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján - a bűnös úton elért vagyongyarapodás elvonására - vagyoneklobzás alkalmazásának van helye.

A Kúria 95/2011. BK. véleménye III. pontja szerint a költségvetési csalás elkövetőjével szemben akkor, ha a bűncselekmény a költségvetésbe történő befizetési kötelezettséggel függ össze, a költségvetési bevétel csökkentésével azonos mértékű vagyoneklobzást kell elrendelni.

A vagyoneklobzást az ilyen vagyonnal ténylegesen gazdagodó személytől kell elvonni, egyetemleges kötelezésnek nincs helye (69/2008.BK. vélemény). Az elsőfokú ítéleti tényállás megállapítása szerint (21. oldal 5. bekezdése) a ... Kft. bevételeül szolgáló pénzeszközökkel II. r. vádlott nem rendelkezett, azok felhasználásáról I. r. vádlott döntött. Nincs azonban adat arra, hogy a felhasználás körében ténylegesen az I. r. vádlott mennyivel gazdagodott, illetve a II. r. vádlott kapott-e az összegből.

Az 1. tényálláspontot illetően az ítélet 16. oldalán a táblázatot követően két bekezdés adhat támpontot a gazdagodást érintően.

Nem található az iratok között utalás arra ugyanakkor, hogy az adóhatóság jogerős határozatot hozott volna az 1-2 tényálláspontok esetében a bevallani és befizetni elmulasztott általános forgalmi adó megfizetésére.

Az eddig részletezettekre figyelemmel a másodfokú eljárásban megalapozott döntés nem hozható, egyébként is a vagyonekbevonás intézkedés alkalmazhatósága érdekében a szükséges bizonyítás lefolytatásával az eljárás egyfokúvá válna.

A Be. 570. § a) pontja kimondja, hogy ha a bíróság jogerős ügydöntő határozatában a vagyonekbevonásról nem rendelkezett, erről a bíróság az ügyész indítványára, illetve hivatalból utólag határoz. A bíróság eljárására az 569. § (3) bekezdése az irányadó.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta és egyúttal az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására hívta fel a Be. 570. § a) pontja és 569. § (3) bekezdése megjelölésével.

Az előzetes fogva tartásban töltött további időtartam beszámításáról az I. r. vádlott vonatkozásában az ítélet tábla a Be. 92. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával határozott.

A másodfokú eljárásban a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén és 338. § (1)-(2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2016. október 26.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: Az Egri Törvényszék 5.B.18/2015/60. számú ítélete az ítélet tábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2016. október 26.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke